

Vak 119

52

ZED

op d

ran

HA

bij v

OM TE

F

tot g

sen van

op het

klooster

Pescia.

De

voor de

Francis

Clara u

zij bij n

heeft de

daar er

beloften

dienen

ZEDELYKE BEMERKINGEN

OP EENIGE DER VOORNAAMSTE DEUGDEN

van de Seraphiensche Moeder de

HEILIGE CLARA,

bij wijze van NOVENE opgesteld

OM TE DIENEN ALS BEREIDING TOT HAREN

FEESTDAG, IN 'T LICHT GEGEVEN

tot geestelijk voordeel van al de Religieusen van de ORDE van den H. FRANCISCUS, op het verzoek van eene religieuze uit het klooster van de H. CLARA, binnen de stad Pescia.

WAARSCHOUWING.

Deze Novene was eerst maar geschikt voor de religieusen van de Orde van den H. Franciscus. Doch eene dochter van de H. Clara uit dankbaarheid voor eene gunst die zij bij middel van deze Novene verkregen had, heeft dezelve in 't publiek willen geven. En daar er in gehandeld wordt over de plegtige beloftens en verscheidene deugden, kan zij ook dienen voor alle slothebbende religieusen.

Men zal deze novene doen, negen dagen voor den Feestdag der H. Clara; te beginnen met den 3 Augustus om te eindigen den 11de derzelfde maand. Men kan deze oock doen op al andere tijden van 't jaar, gedurende negen Zondagen of negen achtereenvolgende dagen.

De religieus die verlangen zal van deze heilige oefening gebruik te maken, zal zich op hare kniën zetten voor den altaer, is 't dat zij de novene doet in de kerk, of voor het beeld van de Heilige, is 't dat zij deze doet op hare cel; zij zal aandachtiglijk overlezen de bemerkingsen en de zamenspraak voor iederen dag voorgeschreven; daarna zal zij bidden vijf onzè Vaders en vijf Wees gegroeten met Glorie zij den Vader, Antiphone en gebed van de Heilige. Men moet deze oefening verrigten met een opregt betrouwen van door de magtige tusschenkomst van de H. Clara te verkrijgen, de geestelijke en tijdelijke gratien die men verlangt.

EERSTE DAG.

De H. Clara veracht al het aardsche, laat haar haar afscheren, en wijdt zich aan haren goddelijken bruidegom toe, voor het altaar van Onze Lieve Vrouw.

De H. Franciscus geeft haar 't kleed van de seraphiensche orde.

BEMERKINGEN.

Niets is van zoo groote aangelegenheid dan van wel te beginnen en van zich vroegtijdig aan den Heer toe te wijden. Degene die het geluk hebben van de kindsheid af in de vreeze Gods opgevoed te worden, bewaren deze gewoonlijk, tot de dood toe. Men maait in den ouderdom 't geen men in zijne jongheid gezaaid heeft. Van hare teederste kindsheid af legde zich de H. Clara op den dienst van God toe, en in jaren aangroeijende, groeide zij ook in godsvrucht aan. Door onzen H. Vader Franciscus geleerd, verlaat zij alies om het kruis van Jezus Christus te omhelzen, ontvlugt haar vaderlijk huis om zich in een klooster op te sluiten, werpt hare prachtige kleederen weg, om arme wollen aan te trekken. Zij snijdt haar haar af, en aan den voet des altaers van de Koningin der Engelen, neemt zij Jezus Christus voor haren bruidegom, met zich aan hem toe te wijden, den avond van Palmzondag. De bruiden van Jezus Christus zijn ten zelve tijd maagden en moeders, maagden door de zuiverheid van 't lichaam, moeders door de vruchtbaarheid van

den geest die geestelijke kinderen geeft: generat Virgo Filia s. Zulkdanig is de H. Clara. Het oneindig getal dochters die haar voor hare moeder erkennen, maakt haar de vruchtbaarste en de glorieijkste aller moeders, (na de moederGods)

ZAMENSpraak.

Wat is uw gedrag wonderbaar! o oudste dochter van den Patriarch der armen! hoerschoon zijn uwe gangen, quam pulchrisunt gressus tui. Van uwe teederste jaren af, hebt gij niet opgehouden in deugden aan te groeijen, en uw geest van de aarde onthecht, is niet bezig geweest dan met de hemelsche grootheden te beschouwen. Uwe afgesnedene haaren zijn het teeken van de verachting die gij gehad hebt voor al de wereldsche ijdelheden. O hoe schoon vind ik u, mijne zeer lieve moeder, als ik u gekleed zie met dit wolhabijt, kostelijker aan mijne oogen dan het edelste en optooijendste gewaad. Ik heb u tot mijne moeder verkozen, maar eilaas! mijne ongetrouwigheden aan uwen heiligen regel doen mij vreezen dat gij mij weigert te erkennen voor uwe wettige dochter. Ach! heilige Stichtster, vergeet mijne voorledene

dwalingen en verkrijg mij van uwen goddelijken bruidegom, die mij geroepen heeft om hem te dienen in dit heilig klooster, de gratie om uwe voorbeelden en uwe deugden na te volgen. Nederig aan uwe voeten geknield vraag ik u uit den grond van mijn hart gelijk aan de teederste der moeders uwen heiligen zegen. Amen.

Men zal vijf Vader onzen en vijf Wees gegroeten en éenen Gloria Patri bidden, om de devotie van de H. Clara tot het lijden van Jezus Christus en tot het allerheiligste Sacrament, na te volgen.

Daarna zal men de volgende Antiphone zeggen :

»Salve sponsa Dei, Virgo sacra planta minorum tu vas munditæ, tu prævia forma sororum, Clara tuis precibus due nos ad regna cœlorum.»

v. Ora pro nobis beatæ mater Clara.

r. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

OREMUS.

Famulos tuos quæsumus Domine, beatæ Virginis tuæ Claræ, votivam commemorationem recedentes cœlestium gaudiorum sua facias interventione participes et tui unigeniti cohæredes. Qui tecum vivit etc.

Op het einde maakt men eene diepe buiging

zeggende: Geloofd zij onzen Heer Jezus Christus, en zijne allerheiligste Moeder.

Men zal insgelijks doen op de volgende dagen.

TWEEDE DAG.

De H. Clara wekt de dochters van eene arme moeder op, om niet af te wijken van de armoede harer moeder.

Armoede van de H. Clara.

AANMERKINGEN.

Om den hemel te koopen is het beste geld 't geen men trekt uit de schatkist van de evangelische armoede. De armoede is die schat, waaraan Jezus Christus, bij den H. Mattheus, het rijk der hemelen vergelijkt, en waarvan zeer weinige menschen den prijs kennen: de Zoon Gods op de wereld komende heeft denzelven in eigen persoon willen zoeken, en de eerste geloovigen door zijn voorbeeld aangemoedigd verkochten al wat zij hadden om denzelven te bezitten. Deze vurigheid was verflauwd in de harten der christenen. God dan verwekte den H. Franciscus van Assisien en de H. Clara om dezen schat, die onder de aarde vergeten lag, te ontgraven, en die aan de wereld te doen kennen,

meer door hunne voorbeelden als door hunne woorden. De H. Clara toonde hem in het gezicht van iedereen, en deed hem gedurende heel haar leven in luister uitschijnen. Wanneer zij abdisse was deed zij haar eerste klooster op de grondslagen der uiterste armoede bouwen, bestaande alleenlijk, zij en hare dochters, met aalmoezen. De Paus deze belofte van armoede als te streng aanziende, wilde er haar van ontslaan, maar de H. Clara antwoordde hem vrijelijk, dat indien hij zijn vermaak schiep in haar te bevoorrechten, Zijne Heiligheid haar eerdër de gratie zou doen van, hare zonden te vergeven, dan haar, van hare beloften te ontslaan. Oh! wat is men kloek, als men zich arm maakt uit liefde van God, gelijk de H. Clara en dat men al zijn betrouwen op God alleen stelt. Oh! hoezeer heeft hij niet te vreezen voor zijne zaligheid, die de belofte veracht welke hij gedaan heeft van de H. Armoede.

ZAMENSPRAAK.

Zij duizend en duizendmaal gezegend, o zeer wijze herstelster der evangelische armoede, mits ik het geluk gehad heb dezen schat te vinden in de akkers der seraphiensche religie, verkrijg mij de gratie van den zelve wel te bewa-

ren. Om niet af te wijken van die nauwe armoede, die gij zoo dikwijls aan uwe lieve dochters hebt aanbevolen, ben ik in het vast besluit niet alleenlijk van alle overtollige dingen te verlaten maar ik verzaak ook aan de minste begeerte om ze te bezitten, omdat ik overtuigd ben, gelijk de H. Theresia, dat men niet voor ware armen kan aanzien worden, eene religieuse die alles heeft wat haar noodig is. Ik wil dan ter liefde Gods de ongemakken der armoede lijden, zelfs in de noodige dingen, verkiezende altijd de verachtelijkste en die het meest aan de eigenliefde tegenstrijdig zijn. Hoe armer eene religieus is, hoe meerder de goddelijke bruidegom haar zal verrijken na hare dood. Men is waarlijk rijk, alhoewel men van alles ontbloed is als men Jezus Christus bezit, en men is arm in het midden van den overvloed als men van Jezus Christus beroofd is.

De Vader onzen en Wees gegroeten gelijk hier boven.

DERDE DAG.

Zij hecht zich uit ganscher harte vast, aan de woorden der wijsheid, terwijl de predikant der gratie haar woorden van leven toestuurt.

Ootmoedigheid van de H. Clara.

AANMERKINGEN.

De ootmoedigheid is de les die men het meest moet bestuderen in de school van Jezus Christus. Dizeite a me quia mitis sum et humilis corde. Een akt van ootmoedigheid in zijne tegenwoordigheid gedaan, is oneindig meer waard dan al de wetenschappen der wereld. De gene die verschillende deugden zou willen verkrijgen, zonder de ootmoedigheid tot grondsteen te hebben, zou gelijk het stof zijn, dat aan wind blootgesteld is. Zulkdanig was het gedacht van de H. Clara, oplettend op de woorden van d' eeuwige wijsheid die de zaligheid aan d'ootmoedige belooft en ondersteund door d' onderwijzingen van den H. Franciscus, gaf zij welhaast de schoonste bijken van deze uitmuntende deugd. Gedurende drie jaren weigerde zij standvastig de waardigheid van abdisse. Nooit was zij overste tenzij gedwongen door de gehoorzaamheid; zij bediende zich maar van haar gezag, om zich te vernederen, zij bleef recht staan, als de andere religieuzen nêr zaten, zij bood haar water aan om hare voeten te wasschen. Hare ootmoedigheid bracht haar zelfs tot haar de voeten

te kussen en te wasschen. De groote faam van heiligheid die zij bij de Pausen verworven had, verre van haar te verhoveerdigen, verschaftte haar maar gevoelens van eene diepe ootmoedigheid. 'T is alzoo dat zij zich altijd weerdiger maakte van de gratien die de Heer haar verleende. Zij wist dat gelijk de hooveerdigheid de bron is van alle kwaad, zoo ook de ootmoedigheid de bron is van alle goed.

ZAMENSPRAAK.

Oh! wat zijt gij schoon in den hemel; zeer lieve moeder, met de rijke en kostelijke kroon, die de vrucht is van uwe groote ootmoedigheid. Indien gij, toen gij op de wereld waart, de nederigste ambten niet weigerdet, indien gij al uw vermaak scheptet in de ootmoedigste werken 't is omdat u niet onbekend was, dat degenen die zich vernederen zullen verheven worden in de glorie. Qui se humiliat exaltabitur. Oh! ik bid u, doe in mijnen geest eene straal van deze kostelijke deugd, glinsteren; laat niet toe dat eene dochter die onder uw ootmoedige vaandelsstrijd het minste vonksken van hoogmoed in haar hart onderhoude. Maak dat mijne inwendige gevoe-

lens, volmaaktelijk overeenkomen met de ootmoedigheid van 't habijt dat ik draag. Bekenende dat ik maar nietigheid en zonde ben, wil ik mij, naar uw voorbeeld uit geheel mijn hart ter liefde van Jezus Christus vernederen, die zich vernederd heeft tot de dood ja tot de dood des kruises. Ik wil al de verachtingen en smaadwoorden lijden die mij zullen overkomen; en gelijk de heilige gehoorzaamheid de onafscheidbare gezellin is van de ootmoedigheid, beloof ik van blindeelings te gehoorzamen en mij goedhartiglijk te onderwerpen aan al wat mij zal bevolen worden, om zoo eenmaal gelijk gij tot de glorie te geraken, die God bewaard voor de ootmoedigen van geest

De Vader onzen en Wees gegroeten gelijk hier te voren.

VIERDE DAG.

De kleine plant van de H. Franciscus heeft wonderbare vruchten voortgebracht geheel de wereld door, mits de H. Clara, die in zijne school opgebracht is, de oefening der zuiverheid vermenigvuldigd heeft tot het einde der eeuwen.

Maagdelijke reinigheid van de H. Clara.

BEMERKING.

Om eene plant spoediglijk te doen opgroeijen

en vruchten te doen dragen is er de nijverheid noodig van eenen bekwamen hovenier. De geheimzinnige plant van Clara's maagdelijke zedigheid, door den H. Vader Franciscus in het klooster van den H. Damianus overgedragen, waste wonderlijk op en vermenigvuldigde zich door een oneindig getal deugdzaame dochters die zich naar het voorbeeld van deze voorzichtige maagd door de plegtige belofte van zuiverheid aan God toewijdden. Deze heilige moeder moedigde hare welbeminde dochters aan, om den schat der zuiverheid op het allernauwkeurigste te bewaren, omdat hij het schepsel meer bij de godheid doet naderen. 'T is daarom dat de aan God toegewijdene maagden, in vergelijkinggesteld worden met de engelen des hemels, en dat deze gelukzalige geesten zelfs haar lot benijden. Want, gelijk de H. Bernardus zegt, de engelen leven als maagd, maar zonder lichaam dat hen tegenwerkt, terwijl de maagden aan gedurige strijden tegen de zinnen blootgesteld zijn. De engelen zijn, wel is waar, gelukkiger, maar de maagden zijn toch meer bewonderenswaardig; daaruit komt dat de H. Ambrosius zegt, dat de maagdom niet prijsbaar is omdat hij zich in de marte-

laren bevindt, maar eerder omdat hij martelaren maakt alle degenen, die moedig strijden om hem te bewaren. Oh! hoe groot, zeide de H. Clara aan hare dochters, hoe groot is toch de loon, die God in den hemel bereidt voor de kuische zielen! Doen wij ons best om hem te verdienen.

ZAMENSPRAAK.

Wees gegroet, getrouwe bruid van Jezus Christus geheiligde maagd, seraphiensche plant, gij zijt een vat van zuiverheid, die door uw voorbeeld een oneindig getal lelien van reinigheid hebt doen opwassen. Uwe heilige lessen herinneren mij die groote belooning die God voor de wijze maagden in den hemel bereid heeft. Ik beet nogtans als ik denk aan de wreede straffen, aan de eeuwige tormenten die bereid zijn voor de onkuische zielen, voordetrouwlooze bruiden Verwijder van mij. bid ik u, door uwe magtige bescherming, alles wat bekwaam zou zijn om indruk op mijne zinnen te maken. Wend mijne oogen af van alle ijdele voorwerpen der aarde: *averte oculos meos ne videant vanitatem*. Verre van mij alle zinnelijke vermaken, alle gevaarlijke zamenspraken, die mij de schatten van de eeuwigheid kunnen doen verliezen. Ik neem

voor met de gratie Gods, van te waken en gedurig te strijden, om de maagdelijke kroon niet te verliezen, en de kroon der martelaren te verkrijgen.

De Vader onzen en Wees gegroeten gelijk hier boven.

VIJFDE DAG.

De H. Clara oefent zich in de boetveerdigheid. Deze zal een zaad van regtveerdigheid zijn.

Zij verspreidt het licht der zeden.

Boetplegingen van de H. Clara.

AANMERKING.

Daar is geen zekerder voorteeken van heiligheid, dan het verdragen der pijnlijkheden ter liefde Gods. Om tot het hemelsch Jeruzalem te geraken is 't niet genoeg van een zuiveren vlekkeloos leven te leiden, men moet nog, naar het voorbeeld van den H. Paulus zijn ligchaam kastijden en in bedwang brengen. *Castigo corpus meum et in servitatem redigo.* De H. Clara van deze waarheid overtuigd, niettegenstaande de onnoozelheid van haar leven en de zuiverheid van hare zeden, hield niet op van haar ligchaam te verdrukken en pijnigen om zich destee aangenaam en gelijkvormiger te maken aan de gekruisten Jezus

Christus te maken. Nog in de wereld zijnde, droeg zij altijd een haaren kleed onder hare rijke kleederen. Om haren ziniust te versterven, be-roofde zij zich van de beste spijsen, en deelde dezelve heimelijk aan de armen uit, 't is te zeggen: aan de arme weezen. Religieus zijnde droeg zij slechts eenen tunik van uitnemende grof laken en geheel met lappen bezet. Zij ging blootvoets en sliep op wijngaardranken. Zij omgorde haar ligchaam met een dikke koord met dertien knopen. Zij droeg een boetkleed van kemelshaar die de helft van haar ligchaam bedekte. Deze boetgordel was zoo ruw en zoo pijnlijk dat eene van de kloekste nonnen hem maar drie dagen aan haar lijf kon verdragen. nogtans droeg de H. Clara denzelven gedurende veertig jaren. Zij bragt geheel den advent en den veertigdaagschen vasten over te brood en te water, en 's maandags, 's woensdags en vrijdags nam zij volstrekt niets. Gedurende acht en twintig jaren verdroeg zij altijd met een helder en gerust gelaat de grootste ongemakken, wetende dat de schoonste dagen van ons leven deze zijn, waarop ons God gewerdigt met eenige kweeling te bezoeken. Alzoo leven de zielen met de liefde Gods vervuld en de getrouwe bruiden van Jezus Christus.

ZAMENSpraak.

Wat ben ik beschaamd, o heilige moeder, als ik de strengheden uwer boetveerdigheid beschouw, alhoewel gij voorkomen waart door alle soorten van hemelsche zegeningen, en dat uwe ziel zuiver en onnoozel was; nogtans hebt gij niet opgehouden van uw vleesch te plagen en te kruisen, alsof gij de grootste zondares van de wereld geweest waart. Hoewel uw ligchaam door lang waken afgemat, niet in staat meer was van tegen u op te staan hebt gij niet nagelaten hetzelve te versterven, door vastens, haaren kleeders en door de hardtestrengheden der boetveerdigheid. Gij vraagdet gedurig aan den Heer dat hij u met kruisen zoude overladen en ik, integendeel ik zou somtijds willen dat hij mirakelen zou doen om mij van eenige ligte kwellingen te verlossen. Wat voor eene strenge rekening zou ik aan den Heer niet te geven hebben in de uur des doods, indien ik tot mij zelve niet terug kwam. Nu! ik neem het besluit van met Gods gratie het kruis der boetveerdigheid kloekmoediglijk te dragen, van de kwade neigingen der natuur te bedwingen en

door de versterving de zonden en de ongeregeldheden van mijn leven uit te wisschen. De boetveerdigheid sluit de hel en opent den hemel. O hel wat zijt gij afschuwelijk! o paradijs wat zijt gij beminnelijk! O heilige moeder verlos mij van het eerste en verkrijg mij het tweede van de goddelijke barmhartigheid.

De Vader onzen en Wees gegroeten gelijk hier boven.

ZESDE DAG.

De H. Clara vriendin van het kruis leert hare dochters den gekruisten Jezus beweenen, en beweent hem zelfs.

Godvruchtigheid van de H. Clara tot de passie van Jezus Christus.

BEMERKING.

De heilige Clara is eene spiegel van geestelijke onderwijzingen wanneer de geest Gods, zoo de geestelijke zielen bestierd, is dit genoeg om heiligen te vormen in de liefde tot den lijdenden Jezus.

Dit werd volbragt in de H. Clara. Om hare novicien tot de dengd op te wekken, legde zij

zich toe om er haar 't goed voorbeeld van te geven. Vriendin van het kruis klom zij dikwijls calvarienberg op, en daar, in tranen stortende, vermaande zij dezelve om uit de wonden des Zaligmakers de heilzame waters der gratie te putten. Zij vatte aan den voet des kruis eenen zoo onverzoenlijken haat tegen haar ligchaam op, dat zij niet ophield hetzelve te versterven om het gelijk te maken aan dat van haren welbeminden. Dikwijls ging zij met den geest in het hofken van Getzemani, en daar bondelkens van myrrhe makende, mengelde zij hare tranen met het bloedig zweet van den lijdenden Jezus. In het regthuis van Pilatus, bezag zij de onschuldige lidmaten van haren Jezus met zweepslagen verscheurd; zijn hoofd met doornen gekroond en dit gezigt doorscheurde haar hart. Al de werktuigen van de passie van Jezus Christus doordrongen haar met de gevoeligste smarten. Het kruis van haren Verlosser was het gewoonelijk onderwerp van al hare zamenspraken. Zij wist dat het daar de gouden boek was, waar op geteekend stonden de zielen die door het bloed van Jezus Christus voorbeschikt waren; en dat de verhevendste wijsbegeerte was: Jezus en dien gekruist te kennen: non enim judicavi zegde zij met den Apostel me

scire aliquid inter nos, nisi Jesum Christum et hunc crucifixum.

ZAMENSPRAAK.

Leer mij beweenen, o lieve tranen van Clara leer mij het lijden van mijnen Zaligmaker beweenen, prent diep in mijnen geest deze zalige les; dat al wie deel wil hebben in het rijk der hemelen, ook moet deelen met Jezus in de smarten van den Calvarienberg. Degene die langs dezen weg gaat, vindt op zijne baan niets dan zegepralingen, terwijl degene die van dezen weg afwijkt maar afgronden ontmoet. Ik wil dan naar uw voorbeeld, o heilige moeder! op dezen weg van myrrhe gaan. Daar zal ik, gelijk gij, leeren dat, om met Jezus van gedaante te veranderen op Thabor, den berg van glorie, wij eerst met hem moeten veranderen op den berg van Calvarien, met zijne passie te overwegen. Verkrijg mij, bid ik u, van dien Jezus dien gij zoo zeer bemind hebt, dat hij in mijn hart komt wonen, en dat zijne geheiligde wonden er den ingang van sluiten aan al ander voorwerp: dat de nagelen die zijne handen en voeten doorboord hebben, mij voor altijd aan zijn kruis nagelen,

opdat mijne gedachten en mijne verlangens zich niet meer van mijnen gekruisteu Zaligmaker verwijderen, dat de doornen die zijn hoofd doorstoken hebben, mijn hart doorsteken, om er den ingang van te sluiten voor al de bekoringen des duivels, dat de gal die de lippen van mijnen Zaligmaker besproeid heeft, op de onnoozelste vermaken mijns levens druppen. Indien ik dat geluk heb, lieve Moeder, zal ik mij thans waarlijk onder het getal uwer dochters mogen stellen.

De Vader onzen en Wees gegroeten gelijk hier te voren.

ZEVENDE DAG.

De H. Clara verlost door hare tranen hare medeburgers van het belegder stad, en hare gebeden verwijderen van haar klooster de barbaarste volkeren.

Eerbewijzing van de H. Clara aan het H. Sacrament des Autaers.

AANMERKING.

De devotie tot het heilig Sacrament des Autaers is gelijk een oven die ten allen tijden de harten der Heiligen verwarmt en ontvlamd heeft. 'T is in deze heilzame bron dat zij de hemelsche wateren putteden die hunne zielen besproeiden en hun vruchten van levendeden dra-

Met dit vleesch gevoed, hadden zij de krachten om aan al de poogingen der hel te wederstaan, en kregen zij een volkomen walging van al de vermaken der wereld. De H. Clara vatte van hare teederste jaren afeenen zoo grooten eerbied voor het H. Sacrament op, dat al hare verlangens waren, van in de kerk te zijn om het te aanbidden. Voor het H. Tabernakel neergebogen, bragt zij verscheidene uren van den dag over, en dikwijls zelfs een groot gedeelte van den nacht, in liefdevolle onderhandelingen met Jezus Christus, onder de Sacramentele gedaante verborgen. Toen hare ziekelijkheden, haar beletteden hem te bezoeken nam zij haar vermaak van met de grootste zorg het vlas te spinnen, dat moest dienen om korporaledoeken voor arme kerken te maken.

De stad van Assisien belegerd geweest zijnde door 't leger der Sarrazijnen, durfde deze barbaren het klooster van de H. Clara beleedigen. De heilige begaf zich naar de kerk, vergezeld van al hare dochters om de hulp van den God der heerkrachten af te smeeken, en het is dan dat zij van uit het Tabernakel eene stem hoorde die haar zeide: Ik zal altijd zorg voor u

dragen. De H. Clara door deze woorden aangemoedigd, en met het levendigste geloof vervuld, nam de H. Ciborie met den grootsten eerbied in de hand, en zie nauwelijks had zij de zelve aan deze barbaren getoond, of zij werden alle gelijkvan boven de muren neder geworpen op dewelke zij reeds geklommen waren. Nooit liet zij na van de heilige mis bij te wonen, en verscheidene malen had zij het geluk van Jezus Christus in de H. Hostie te zien. Wanneer zij tot de H. Tafel naderde stortte zij zoo overvloedige en liefderijke tranen, dat haar aangezicht geheel ontvlamd scheen. Wanneer zij dacht aan hare nietigheid en aan de grootheid van den koning die zij in haar binnenste moest ontvangen was zij in eene heilige verrukking opgetogen. Welke ootmoedigheid! welke godsvrucht jegens het allerheiligste Sacrament des Autaers! Was er ooit eene meerdere dan deze van de H. Clara.

ZAMENSPRAAK.

Onze lieve moeder, ik ben met schaamte overdekt, als ik met ernst overdenk al wat gij deed voor dat gij u voedde met het lichaam en het bloed van Jezus Christus in het H. Sacrament des Autaers. Eilaas! Waar

zijn de tranen die ik stort? Waar zijn mijne zuchten? Waar is deze vurigheid die mij zou moeten ontvlammen bij het naderen van de H. Communie? O mijne ziel, ongevoelige ziel aan al de weldaden van mijnen God! Waarom beeft gij niet? Waarom weent gij niet? Waarom brandt gij niet van liefde gelijk de H. Clara? 'T is omdat gij opgevuld zijt met hooveerdigheid en van alle deugden ontbloot zijt. 'T is omdat gij niet genoeg denkt aan uwe ellende, aan uwe onwaardigheid en aan de majesteit van den God dien gij moet ontvangen. Welke vereeniging zal er kunnen bestaan tusschen het verstorven ligchaam van Jezus, van den gekruisten Jezus en tusschen u die niet zijt dan zinnelijkheid en wellustigheid.

Dit Sacrament is het gedenkteeken van zijn bitter lijden, en gij, gij schroomt de pijnen. 'T is een Sacrament van liefde, mits het uit de liefde voortkomt en de liefde voortbrengt in de ziel die het ontvangt; nogtans nadert gij, tot dezen vurigen oven, en komt er uit kouder dan het ijs. Welke gevoelloosheid! Welke ondankbaarheid! Wat stof van schaamte! Wat redens van droefheid en leedwezen.

Ach! heilige moeder, ik erken mij on-

weerdig om onder het getal uwer dochters gesteld te worden, en nog meer van het brood der engelen ten nutten. Maar mits mijn goede Jezus mij gebiedt tot zijne H. Tafel te naderen en dat hij mij met zijner granschap bedreigt, indien ik weiger zijn vleesch te eten en zijn bloed te drinken, zal ik in het vervolg met het grootste betrouwen en den grootsten eerbied tot hem naderen: ik zal hem in mijn hart ontvangen om er den vijand mijner zaligheid uit te jagen en naderhand te zingen naar het voorbeeld van de H. Clara. de barmhartigheid van mijnen goddelijken Verlosser.

De Vader onzen en Wees gegroeten gelijk te voren.

ACHTSTE DAG.

De dienaar Gods, de H. Franciscus van Assisien wekte de H. Clara op, om eenen God te beminnen, wien de liefde mensch gemaakt had.

De liefde van de H. Clara tot God.

AANMERKING.

De liefde werkt noodzakelijk groote dingen uit: indien zij wereldsch is, maakt zij groote zondars, indien zij goddelijk is, maakt zij groote heiligen. Duizend en duizendmaal ge-

lukkig degene, die gelijk de H. Clara van deze goddelijke liefde zal branden. De gelukzaligen zijn maar gelukkig in de oefening der heilige liefde, en indien de goddelijke wil aan de verdoemden vergunde eenen akt van liefde Gods te verwekken, deze akt alleen zou bekwaam zijn om aanstonds den afgrond der helsche vlammen uit te blusschen. Aanmerkt dan de wondere uitwerksels welke het vuur der goddelijke liefde in het hart van Clara voortbragt. Doorloopt haar leven en gij zult zien dat het maar eenegedurige martelie der liefde was. Deze liefde was de ziel van al hare deugden, de grondsteen van hare verdiensten, en de voornaamste beweegrede van hare groote boetveerdigheid. Wat iever om het woord Gods te hooren. Wat vooreen vurig verlangen om zich bij de ongeloofigen te begeven, ten einde de palmtak der marteldood te plukken. De opgetogendheden en geestverrukkingen die zij had als men van God sprak, zijn gevoelige bewijzen harer groote liefde. Onophoudelijk wekte zij hare dochters op, al hare poogingen in te spannen om eene zoo kostelijke gaaf te verdienen. Zij leerde hen de middels die zij moesten gebruiken om dezelve te ver-

krijgen, te weten: de onthechting aller schepselen, de berooving aller vermaken, de versterking der zinnen, de stilzwijgendheid van 't hart en de zegepraal over de driften. Al wie naar het voorbeeld van de H. Clara al zoo zal leven, zal Jezus vinden, zal Jezus beminnen, zal in het hart van Jezus leven en Jezus in het zijne: Qui manet in charitate in Deo manet et Deus in es.

ZAMENSPRAAK.

Alhoewel ik uwe gunsten niet verdien, o heilige moeder! toon u gunstig aan mijne wenschen verkrijg mij, bid ik u, een vonksken van die teedere, standvastige en edelmoedige liefde, die u zoo vurig voor de glorie Gods maakte. Dit vonkske alleen zal genoeg zijn om de vlek mijner zonden uit te doen, het zal mij de kracht geven om kloekmoediglijk al de aanvallendes duivels te wederstaan. Die goddelijke klaarte zal mij den prijs der gratie doen kennen, die God mij gedaan heeft met mij in dit klooster te brengen, om mij aan zijnen dienst toe te wijden. Ik ben beschaamd, ziende hoe ik verwaarloosd heb van aan deze uitstekende gratie te beantwoorden: *charitatem primam dereliquisti*. 'T is aan mij, ja 't is aan mij, dat deze schrikkelijke

verwijting toegestuurd wordt. Ik heb door mijne schuld, mijne eerste vurigheid verloren, in plaats van in den dienst en in de liefde Gods voortgang te doen, heb ik integendeel niet gedaan dan achterwaarts gegaan. Waartoe hebben aan mijne ziel zoovele heilige inspraken gediend, zoovele bijzondere gratien die ik van God ontvangen heb. Wat voordeel heb ik getrokken uit zooveel goede voorbeelden die ik onder mijne oogen gehad heb, van zoo veel godvruchtige lezingen, van zoo vele retraits en meditatieën, eindelijk van zoo vele Sacramenten die ik ontvangen heb. Vergun mij, mijne goede moeder, uwe heilige bescherming, opdat ik den weg die naar de liefde Gods leidt, moge hernemen. Leer mij hem wel dienen, om hem ter zelve tijd wel te leeren beminnen. Doe mij begrijpen en prent in mijnen geest dat alle liefde die in alles Jezus met vurigheid niet zoekt, maar een slappe liefde is, maar eene kwijnende liefde, maar eene onvolmaakte liefde. Oh! wat zou ik gelukkig zijn! Wat zou ik rijk zijn indien mijn hart met de liefde van Jezus Christus vervuld was!

Wat zou ik volmaakt zijn indien ik in al mijne werken niets anders zocht

dan aan Jezus Christus te behagen. Men moet hem op de aarde beminnen om het geluk te hebben van hem eenmaal te bezitten in den hemel.

De Vader onzen en Wees gegroeten gelijk te voren.

NEGENSTE DAG.

Na een heilig leven en het kruis van Jezus Christus omhelsd te hebben, klom Clara ten hemel, van een groot getal maagden vergezeld.

De H. Clara gaat van de aarde tot den hemel over.

AANMERKING.

Hoe zoet is de dood voor eene ziel die haar leven overgebracht heeft in den dienst van God. Neen de dood is niet wreed, voor hem die heiliglijk geleefd heeft, zij is integendeel het voorwerp zijner verlangens, mits hij dezelve aanziet als het einde zijner strijden en het begin van zijn eeuwig geluk. De glorieuze maagd Clara verschaft er ons een allerzekerst bewijs van, na twee en veertig jaren in den dienst van God overgebracht te hebben, zag zij hare laatste uur met het grootste betrouwen, en de volmaakste gerustheid aankomen. Zij moedigde hare ziel

aan om het ligchaam te verlaten, en de verma-
ken te gaan genieten, welke haar goddelijke
bruidegom voor haar in den hemel bereid had.
O mijne ziel zeide zij, zij verzekerd dat gij eenen
goeden leidsman hebt om uwe reise te doen. Ga
gerust weg, omdat degene die u geschapen en
geheiligd heeft u tot het einde toe zal bewaren.
Hij bemint u zoo teerhartiglijk, als eene moeder
haren zoon bemint. Op dien zelfden oogenblik
verschijnt de allerheiligste Maagd in haar arm
celleken, van eene talrijke menigte maagden
vergezeld; zij nadert bij haar bed, omhelst haar
en geleidt hare ziel naar de verblijfplaats der
gelukzaligen.

Aizoo sterven de regtveerdigen, indien men
nogtans dood mag noemen, het begin van een
leven dat nooit moet eindigen.

God verlaat in zijne laatste stonden niet den
genen, die hem gedurende geheel zijn leven
gediend heeft. 'T is dan integendeel dat hij hem
ondersteunt en door de hulp zijner gratie ver-
sterkt. Hij doet hem op zijne schoot rusten, hij
gebiedt aan zijne engelen van hem te verde-
digen, van zijne ziel te ontvangen en dezelve
naar den hemel te dragen, gelijk hij ten opzigte
van de H. Clara deed. Alwie verlangt eene zoo

schoone dood te sterven moet haar heilig leven navolgen.

ZAMENSpraak.

Als ik uwen gelukkigen overgang van dit elendig leven tot het hemelsch Vaderland bemerk is mijne ziel, o heilige moeder, van vreugde verrukt. Dit arme wollen kleed 't welk diende om uw ligchaam te bedekken en om hetzelfde te bevrijden tegen de gestrengheid der jaargetijden, is veranderd geworden in eenen mantel van glorie, die al de rijkdom van Salomon overtreft.

Uwe ootmoedigheid heeft u den hemel verworven, uwe armoede heeft u in 't bezit gesteld van al de rijkdommen des paradijs. Uwe maagdelijke reinigheid, die gij zoo zorgvuldig bewaard hebt, heeft u de kroon der maagden verdiend. De strengheid uwer boetvaardigheid, heeft u eenen weg bereid, met roozen en lelien bezaaid. De zorg die gij gehad hebt om geheel uw leven lang, de passie van uwen Verlosser te overwegen heeft u het geluk verschaft van eeuwiglijk te mogen genieten de zegepraal zijner glorieuse verrijzenis. Gij smaakt nu en gij zult voor altijd smaken dat manna 't welk in zich alle hemelsche zoetigheden bevat, tot beloning van den diepen eerlied, dien gij gehad

hebt voor het allerheiligste Sacrament. Eindelijk, uwe brandende liefde heeft u onder de seraphienen geplaatst, om eeuwiglijk te aanschouwen en te genieten den God die altijd het voorwerp uwer liefde was. Hoe zeer uwe eeuwige glorie mij verheugt zoo zeer ook ontstelt en kwelt mij mijne eigene ellende. Om gelijk gij eene heilige dood te sterven, gevoel ik dat ik een heilig leven moet lijden. Zwak daar ik ben, heb ik, om daar toe te gelukken uwen magtigen bijstand noodig. De liefde die gij uwe dochters toedraagdet wanneer gij nog op de wereld waart is nu dat gij in den hemel zijt niet verflauwd. Verkrijg mij dan, zeer heilige moeder, den iver dien ik moet hebben, voor de regelen uwer heilige instelling en ook het nauwkeurig onderhouden der plegtige beloftens die ik op mijnen profesdag in 't aanschijn van hemel en aarde uitgesproken heb. Aanveer bid ik u, de heilige oefening die ik kom te doen, en maak dat zij, in weerwil mijner lauwheid, voor mijne ziel zaligheid nuttig zij; dat zij in mij vernieuwedeliefde Gods, de liefde des naastens, en dien geest van versterving die mij zoo noodig is.

Eindelijk, mijne zeer lieve moeder, ver-

laat mij niet in 't oogenblik waarop ik mijnen laatsten snik zal geven en verkrijg mij de gratie bij uitnemendheid te weten de volharding in het goed. Maak dat ik het geluk hebbe van mijne ziel aan mijnen Schepper over te geven, teerhartiglijk de wonden van mijnen Zaligma-ker kussende, en de heilige namen van Jezus en Maria uitprekende en mits gij al stervende de goedheid hadt, van al uwe dochters, tegenwoordige en toekomende te zegenen, gewaardig ook in dezen oogenblik smee'k ik u, op mij en op dit klooster uwe allerkostelijkste zegeningen uit te storten. Amen.

De Vader onzen en Wees gegroeten gelijk te voren.

Daarna zal men Te Deum Laudamus zeggen
AD MAJOREM DEI GLORIAM.

GEBED VAN ONZE H. MOEDER CLARA TOT HET
H. SACRAMENT DES AUTAERS.

Heer! lever aan de woede des duivels niet over, de zielen der geloovigen die op u betrouwen, en draag zorg voor uwe dienstmaagden die Gij ten prijze van uw dierbaar bloed hebt afgekocht.

Zij hoorde onder haar gebed eene stem die haar zeide: Ik zal altijd zorg voor u dragen.

n
-
g
n
2
1
3

